

jeder Beziehung unabhängig sein." 2) Op dat standpunt kan, het spreekt wel van zelf, de vraag, welke Weltanschauung de historieschrijver is toegedaan, geen het minste belang inboezemen. Of hij materialist of idealist, Pantheïst of Atheïst, geloovig of ongeloovig is, heeft voor de wetenschap der historie geen belang. De eenige vraag, die op den voorgrond komt te staan, is, welke *methode* hij bij de bearbeiding van zijne stof zal aanwenden. „Weiterbildung der Methodologie” is daarom het Schlagwort van onzen tijd. 3)

Onze Hoogeschool neemt een lijnrecht tegenovergesteld standpunt in. Ze bindt het onderwijs aan een zeer bepaalde „Weltanschauung”, want ze staat op den grondslag der Gereformeerde beginselen. En ze doet dit, niet omdat zij geen wetenschap wil, maar omdat naar haar diepste overtuiging een wetenschap, die niet door principiën gedragen wordt, geen wetenschap is. Daarom kan voor haar de vraag naar de methode, hoe belangrijk ook, eerst in de tweede plaats aan de orde komen. Immers ook deze methode wordt door het beginsel, dat bij de beoefening dezer wetenschap op den voorgrond staat, beheerscht 4).

Het was daarom geen onbillijke eisch, dien de Hoogleraar L. W. E. RAUWENHOF deed hooren, toen hij vroeg, dat de confessioneele richting haar standpunt ontwikkelen zou ten opzichte van de groote vragen, die op historisch en methodologisch gebied aan de orde waren 5). Het kan niet voldoende zijn, dat de Gereformeerde historieschrijver door nauwkeuriger onderzoek der bronnen, juister reconstructie der feiten en billijker waardeering het machtig verschijnsel van het Calvinisme beter tot zijn recht doet komen. Ongetwijfeld ligt ook daarin een roeping, die niet verwaarloosd mag worden. Noblesse oblige. Tegenover de miskennis, die het Calvinisme, met name in Nederland, eeuwen lang op het gebied der historie heeft moeten dragen, hebben de „issus de Calvin” het zich tot een eeretaak te rekenen, de vindicatie van ons eerstgeboorterecht niet langer aan een BAKHUIZEN VAN DEN BRINK en BUSKEN HUET, een MOTLEY en FRUIN over te laten. Maar daarmee kan de taak van den Gereformeerden historieschrijver toch niet afgelopen zijn. Veeleer is het zijn roeping om in het worstelstrijdperk der die-